

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlési Hivatala

Rományszám: 2/11795

Érkezett: 2013 JUL 18.

Kövér László
az Országgyűlés elnöke részére

Írásbeli kérdés**Helyben****Tisztelt Elnök Úr!**

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése alapján, figyelemmel az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdésére, valamint az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat 91.§-ára **írásbeli kérdést** kívánok benyújtani **Balog Zoltán Emberi Erőforrások Minisztériumát vezető Miniszter Úrhoz**

„Tervezik-e módosítani az egészségügyi dolgozók nyugdíj melletti foglalkoztatásának szabályait az egészségügy biztonságos működtetése és az ellátásra szorulóknak érdekében? ”

címmel.

Tisztelt Miniszter Úr!

Az 1700/2012.(XII.29)-es kormányhatározat, valamint a módosított 2003. évi LXXXIV. törvény alapján azoknak az egészségügyi dolgozóknak, akik elérték a nyugdíj korhatárt, és továbbra is folytatni szeretnék gyógyító munkájukat, egyedi kérelmet kell benyújtaniuk ahhoz, hogy tovább dolgozhassanak. Ez az Önök tájékoztatása alapján már az idei évben több mint 6 ezer embert érint. Szakmai szervezetek többször felhívták a figyelmet arra, hogy nem csak az egyedi kérelmek elbírálásának a módszere aggályos az időigényessége, az objektív elbírálás feltételeinek a biztosítása miatt, hanem az egészségügy jelenlegi helyzetében komoly gondot jelent az is, ha azok, akik nem kapják meg az engedélyt ténylegesen nyugdíjba vonulnak, és a továbbiakban már nem végezhetik a munkájukat a korábbi feltételek szerint. Így a létszám és szakember hiánnyal küzdő egészségügy még a jelenleginél is nehezebb helyzetbe kerül, amelynek a kárát látják az ellátásra szoruló állampolgárok is. Ezért kérte annak idején a szakma, hogy az egészségügy területén dolgozó nyugdíj-korhatárt elérő orvosok és szakdolgozók kapjanak mentességet az 1700/2012-es kormányhatározatban foglaltak alól.

A hírek alapján a fiatal és a közép generációhoz tartozó orvosok egy jelentős része külföldre távozik – így évente több mint ezer orvost veszítünk el. Az idősebb generációhoz tartozó nyugdíj-korhatár körüli vagy azt elérő orvosok és szakszemélyzet „viszi a vállán az egészségügyet” - szakmai tudásuk pótolhatatlan tapasztalataik révén - és vállalják áldozatos munkával annak a felelősségét, hogy az állampolgárok a lehető legjobb ellátást kapják. Ha most közülük is sokan kiesnek – újabb gondokkal szembesül az egészségügy és az ellátásra szoruló állampolgárok is. A nyugdíj korhatárt elérő vezető pozíciót betöltő orvosok, főorvosok szinte győntetűen megalázkodnak tartják azt az eljárás-rendet is - amelynek során egyedi kérelmet kell benyújtaniuk az alkalmasságuk tíz soros bizonyításával annak érdekében, hogy tovább folytathassák az eddig is kiváló színvonalon végzett munkájukat – amelyet nem egy esetben nem csak az életút, hanem az elért szakmai és vezetői pozíció is bizonyít.

Veszprémben a Csolnoky Ferenc Kórház szülészeti-nőgyógyászati osztályának főorvosa Dr. Szilágyi Imre negyven éves pályafutásából huszonegy évet dolgozott jelenlegi munkahelyén, ahol az ország egyik legmodernebb szülészeti-nőgyógyászati osztályát hozta létre. Kiváló, elismert szakemberként egy éve nyugdíjasként tölti be az osztályvezetői posztot. Osztályát jelenleg is sújtja az orvoshiány és a hivatkozott rendelet miatt most mégis befejezi orvosi pályafutását. A vele készített interjúban így vall erről: „a legújabb törvény szerint kérelmezhetném a továbbmaradást eséllyel, de közel negyven éves tapasztalat, 21 év osztályvezetői múlttal a hátam mögött megalázó, hogy én kezdeményezzek, ráadásul az alkalmasságom tíz soros bizonyításával! Nem nyújtottam be kérelmet! Kell a hely a fiataloknak! Nekem minden megadatott ebben a szakmában – az életben! Boldog vagyok és hálás a sorsomnak.,– vallja őszintén a Veszprém megyei Napló 2013. június 29.-i számában a vele készített interjúban. Meggyőződésem, hogy Dr. Szilágyi Imre ezzel a véleményével nincs egyedül. A hozzá hasonló kiváló szakemberek közül, akik betöltötték a nyugdíj-korhatárt sokan így vélekednek a rendelet előírásairól. Ők nagyon hiányozni fognak az egészségügynek és az ellátandó betegeknek, ha nem tudják folytatni magas színvonalú gyógyító munkájukat.

Tisztelt Miniszter Úr! Kérem, hogy válaszoljon a következő kérdéseimre:

- Az Önök által adatokban szereplő 6 ezer emberből / orvosok, szakápolók/ hányan nem nyújtottak be kérelmet további foglalkoztatásuk engedélyezésére és eddig hány kérelem érkezett be s hányat engedélyeztek és hányat utasítottak el?
- Napjainkig a szakmai szervezetek információi alapján azok, akiknek engedélyezték a további foglalkoztatását még nem ismerik, hogy pontosan mekkora kompenzációban részesülnek az elvesztett nyugdíjuk helyett. Mikor ismerhetik meg végre? Július 1. az erre szabott határidő már lejárt.
- Miért nem adták meg a mentességet az egészségügynek az 1700/2012-es rendelet hatálya alól, ahogy ezt az egészségügy szakmai szervezetei kérték – hiszen várható hogy a rendelet majd a törvény-módosítás betartása újabb gondokat okoz az egészségügy és az ellátásra szorulóknak körében?
- Tervezik-e, hogy a sok ezer szakember elvesztése miatt megváltoztatják a döntésüket és módosítják az egészségügyi dolgozók nyugdíj melletti foglalkoztatásának szabályait az egészségügy jövője érdekében?

Tisztelettel várom válaszát.

Az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 41. § 1) pontja alapján Ön felel a szociál- és nyugdíjpolitikáért, ezért kérdezem Miniszter Urat.

Budapest, 2013. július 18.

Pál Béla

Pál Béla
országgyűlési képviselő
(MSZP)